

ภาคผนวก ๘

ร่างพระราชบัญญัติปราบปรามวัดอุยวฤทธิกรรมอันตราย พ.ศ.

- (๑) ให้มีการกระทำวิปริตทางเพศ
- (๒) ให้มีการกระทำทางเพศกับเด็ก
- (๓) ให้มีการฆ่าตัวตาย
- (๔) ให้ใช้ยาเสพติด

“การกระทำวิปริตทางเพศ” หมายความว่า การกระทำที่กระทำระหว่างหรือโดยสื่อที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางเพศ ดังต่อไปนี้

(๑) ระหว่างผู้บุพการีกับผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน หรือพี่น้องร่วมแต่บิดาหรือมารดาเดียวกัน

(๒) โดยใช้ความรุนแรง ถึงขนาดที่น่าจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือต่อร่างกายจนถึงขนาดเจ็บสาหัส

(๓) โดยการบังคับขู่เข็ญหรือข่มขืน

(๔) การร่วมประเวณีระหว่างบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไป และรวมถึงการร่วมประเวณีหมู่ด้วย

(๕) โดยร่วมเพศกับสัตว์หรือโดยชำเราศพ

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และรวมถึงตัวแสดงในวัตถุช่วยพฤติกรรมอันตรายที่มีลักษณะทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นเด็ก

“การฆ่าตัวตาย” หมายความว่า ความต้องการที่จะฆ่าตัวตาย การแสดงขั้นตอนในการฆ่าตัวตาย และการลอกเลียนแบบการฆ่าตัวตายด้วย

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ วัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และสารระเหยตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการไม่ต่ำกว่าระดับ ๓ หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ผู้ใดทำ ผลิต ทำสำเนา หรือก่อให้เกิดการทำ การผลิตหรือการทำสำเนาซึ่งวัตถุช่วยพฤติกรรมอันตราย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยมีภาพหรือเสียงของเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี หรือมีลักษณะที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี หรือมีข้อความที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ในลักษณะใด ๆ กับเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี บันทึกหรือปรากฏอยู่ในวัตถุช่วยพฤติกรรมอันตราย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท

ผู้ใดมิได้ครอบครอง ส่งผ่านหรือยังให้ส่งผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อสารสนเทศอย่างอื่น ซึ่งวัตถุช่วยพฤติกรรมอันตรายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ผู้นั้นต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิด

เว้นแต่เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ของการศึกษา การทดลองทางวิทยาศาสตร์หรือการแพทย์ หรือการกระทำที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ

มาตรา ๖ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๕ เป็นการกระทำเพื่อความประสงค์แห่งการค้าหรือโดยการค้า จำหน่าย มีไว้เพื่อจำหน่าย นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไป จำหน่าย หรือทำให้แพร่หลาย เผยแพร่ต่อสาธารณชน หรือแสดงอวดแก่ประชาชนไม่ว่าด้วยวิธีการใด ๆ ซึ่งวัตถุช่วยพฤติกรรมอันตราย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ถึงหนึ่ง

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำต่อเด็กหรือใช้เด็กให้เป็นผู้กระทำความผิด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำที่มีเจตนากระทำต่อเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี หรือใช้ให้เด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีเป็นผู้กระทำความผิด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๗ ผู้ใดสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งคนใดคนหนึ่งได้ลงมือกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกันไปแล้ว ผู้ร่วมสมคบด้วยกันต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ สำหรับความผิดนั้นอีกกระทงหนึ่งด้วย

ในกรณีที่ความผิดได้กระทำถึงขั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจากการเข้าขัดขวางของผู้สมคบทำให้การกระทำนั้นกระทำไปไม่ตลอดหรือกระทำตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้สมคบที่กระทำการขัดขวางนั้น คงได้รับโทษตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งเท่านั้น

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกลับใจให้ความจริงแห่งการสมคบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ก่อนที่จะมีการกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกัน ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้หรือศาลจะไม่ลงโทษเลยก็ได้

มาตรา ๘ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ได้กระทำร่วมกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิด หรือเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางการเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใด ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา ๕ นิติบุคคลใดกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุไว้ในมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

กรณีตามวรรคหนึ่งให้ถือว่ากรรมการ ผู้จัดการหรือนิติบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้นเป็นผู้ร่วมกระทำความผิดกับนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำของนิติบุคคลนั้นได้กระทำโดยตนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมด้วย

มาตรา ๑๐ ผู้ใดกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุไว้ในมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ แม้กระทำนอกราชอาณาจักร ผู้นั้นต้องรับโทษในราชอาณาจักร ถ้าปรากฏว่า

(๑) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๒) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว แต่ได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือเป็นความผิดที่รัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

(๓) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้กระทำความผิดนั้นมาปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมิได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ถ้าการกระทำความผิดตามกฎหมายนี้ ได้กระทำในโรงแรม โรงภาพยนตร์ สถานบริการ หรือสถานประกอบกิจการอื่นใดตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น โดยผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการดังกล่าวรู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดนั้น เมื่อได้มีการดำเนินคดีอาญากับผู้กระทำความผิดแล้ว ก็ให้เจ้าพนักงานตามกฎหมายนั้น ๆ เร่งพิจารณาเพิกถอนหรือพักใช้ใบอนุญาต หรือมีคำสั่งอื่นใดตามกฎหมายดังกล่าวด้วยแล้วแต่กรณี

ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนี้ แจ้งให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายนั้น ๆ เป็นผู้ดำเนินการเพิกถอนหรือพักใช้ใบอนุญาต หรือมีคำสั่งอื่นใดตามกฎหมายดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจยึดหรือสั่งอายัดบรรดาวัตถุช่วยยุติกรรม อันตรายและทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องหรือใช้ในการกระทำความผิดไว้ เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้จนกว่าพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องหรือจนกว่าคดีถึงที่สุดแล้ว แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ไม่ว่าทรัพย์สินนั้นจะเป็นของผู้กระทำความผิดหรือเป็นของผู้มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือไม่ก็ตาม

ความในวรรคก่อนนี้ให้รวมถึงอำนาจในการกักไว้เพื่อให้ศาลสั่งเปิดหีบห่อ พัสดุภัณฑ์ จดหมาย และตู้ไปรษณีย์ภัณฑ์ที่อยู่ในครอบครองของผู้ใดก็ได้ ในเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๗ หรือมีวัตถุช่วยยุติกรรมอันตราย หรือมีการค้างซึ่งวัตถุช่วยยุติกรรมอันตรายด้วย

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าการกระทำความผิดตามกฎหมายที่ระบุในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ เพื่อตรวจค้น ยึด หรืออายัดวัตถุช่วยยุติกรรมอันตราย หรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าว ซึ่งหากเน้นช้ากว่าจะเอามาหมายค้นมาได้ วัตถุช่วยยุติกรรมอันตรายหรือพยานหลักฐานดังกล่าว นั้น จะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๕ บรรดาวัตถุช่วยยุติกรรมอันตราย และทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องหรือใช้ในการกระทำความผิดรวมทั้งทรัพย์สินที่ถูกนำมาใช้เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๗ ให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมีคำขอหรือจะมีผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

มาตรา ๑๖ ทรัพย์สินที่ศาลพิพากษาหรือสั่งให้ริบตามมาตรา ๑๕ ให้ตกเป็นของแผ่นดิน แต่บรรดาวัตถุช่วยยุติกรรมอันตรายหรือทรัพย์สินที่มีไว้แล้วเป็นความผิดในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นให้ทำลายเสียให้สิ้น

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้ริบทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องหรือใช้ในการกระทำความผิด หากปรากฏภายหลังตามคำร้องของเจ้าของที่แท้จริง ไม่รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดและไม่มีเหตุอันควรที่จะรู้เช่นนั้นด้วย ก็ให้ศาลคืนทรัพย์สินนั้นแก่เจ้าของ แต่คำร้องต้องยื่นภายในหนึ่งปีนับแต่วันมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ริบถึงที่สุด

มาตรา ๑๘ เมื่อศาลพิพากษาว่าจำเลยตามพระราชบัญญัตินี้มีความผิด ไม่ว่าจะมีความร้องขอของพนักงานอัยการหรือไม่ ถ้าศาลเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดโดยอาศัยโอกาสจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือเนื่องจากการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ และเห็นว่าหากผู้นั้นประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นต่อไปอาจจะกระทำความผิดเช่นนั้นขึ้นได้อีก ศาลจะสั่งไว้ในคำพิพากษาห้ามประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพนั้นมิกำหนดเวลาไม่เกินห้าปี นับแต่วันพ้นโทษไปแล้วก็ได้

ในกรณีที่ศาลพิพากษาให้หรือการกำหนดโทษไว้ หรือกำหนดโทษแต่ให้หรือการลงโทษไว้ให้ศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการคุมความประพฤติต่อไปด้วย

มาตรา ๑๙ ให้ถือว่าการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นตามมาตรา ๕ วรรคสาม เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

มาตรา ๒๐ ให้คณะรัฐมนตรีเสนอรายงานผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ พร้อมเสนอแผนการปฏิบัติงานต่อรัฐสภาเพื่อทราบอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี